

รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๕
ในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้มาประชุม

๑	นายประมิน จงใจรบ	ประธานสภา อบต.
๒	ว่าที่ ร.ต. บัณฑิตษฐ์ พันธุ์ช้าง	รองประธานสภา อบต.
๓	นางนันทวรรณ สุขเพ็ญ	สมาชิกสภา อบต.
๔	นางสาววรารภรณ์ นงค์ภา	สมาชิกสภา อบต.
๕	นางสมภาร ยอดโต	สมาชิกสภา อบต.
๖	นายชัยโย ไสยาน้อย	สมาชิกสภา อบต.
๗	นางสมัย จันทา	สมาชิกสภา อบต.
๘	นายสมเกียรติ อ่อนเหง้าหล้า	สมาชิกสภา อบต.
๙	นายสิทธิชัย แก้ววิสัย	สมาชิกสภา อบต.
๑๐	นายประวิทย์ ไวกัด	สมาชิกสภา อบต.
๑๑	นางนิยม พรหมแสง	สมาชิกสภา อบต.
๑๒	นางเบญจภรณ์ พูลสิงห์วงศ์	สมาชิกสภา อบต.
๑๓	นางเพชรไทย อุประ	สมาชิกสภา อบต.
๑๔	นายสฤษฏ์ บุญสิงห์	สมาชิกสภา อบต.
๑๕	นางแสงระวี มีงรอด	สมาชิกสภา อบต.
๑๖	นางสาวแรมรัชฎา พิมพ์ไค่น	สมาชิกสภา อบต.
๑๗	นายบุตดี กลมนา	สมาชิกสภา อบต.

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑ นางภรภัทร เทื่องน้อย

นายก อบต. น้ำขุ่น

ผู้มาประชุม ๑๗ คน

ผู้เข้าร่วมประชุม ๑ คน

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

เมื่อที่ประชุมครบองค์ประชุม นายประมิน จงใจรบ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุ่นทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมในการประชุมครั้งนี้ และขอให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุ่นเลือกเลขานุการสภาเฉพาะการประชุมในครั้งนี้ เนื่องจาก นายอนุชัย ไต้กิกิ เลขานุการสภาท้องถิ่นไม่อยู่ ขอให้สภาท้องถิ่นเลือกสมาชิกหรือข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสภาเฉพาะการประชุมครั้งนี้

นายประมิน จงใจรบ ประธานสภาฯ ให้ที่ประชุมได้เสนอผู้ที่สมควรเป็นเลขานุการสภาอบต.(ชั่วคราว) ได้คนละ ๑ ชื่อ และมีสมาชิกสภารับรองไม่น้อยกว่าสองคน โดยให้สมาชิกสภาท้องถิ่นแต่ละคนรับรองได้เพียงครั้งเดียว

นางสมภาร ยอดโต สมาชิก สภา เสนอ นางสมัย จันทา สมาชิกสภา อบต. น้ำขุ่น หมู่ที่ ๕ เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ชั่วคราว) มีผู้รับรอง คือ ๑. นางเพชรไทย อุประ สมาชิกสภาอบต. ๒. นายสฤกษ์ บุญสิงห์ สมาชิกสภาอบต.

นายประมิน จงใจรบ ประธานฯ มีท่านใดจะเสนอ อีกหรือไม่
ที่ประชุม ไม่มีการเสนอชื่อเพิ่ม

นายประมิน จงใจรบ ประธานฯ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการเสนอชื่อผู้ที่ได้รับการเลือกให้เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุ่นเพียงคนเดียว จึงถือว่านางสมัย จันทา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุ่น หมู่ที่ ๕ ได้รับเลือกให้เป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุ่นในการประชุมครั้งนี้

นายประมิน จงใจรบ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ดำเนินการประชุมตามระเบียบการประชุมดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑	เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
ที่ประชุม ฯ	- ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๒	รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา
ที่ประชุม	- มีมติ รับรองรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นเอกฉันท์
ระเบียบวาระที่ ๓	กระทู้ถาม
	- ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๔	เรื่องที่คณะกรรมการที่สภาท้องถิ่นตั้งขึ้นพิจารณาเสร็จแล้ว
	- ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕	เรื่องที่เสนอใหม่
	๕.๑ เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕
	๑. วาระแรก วาระรับหลักการ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕
นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ	- ด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนได้เสนอร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหาร ส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๕ เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนชี้แจงรายละเอียด ร่างข้อบัญญัติฯ
นางภรภัทร เทืองน้อย
นายก อบต.น้ำซุน	- ชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติฯ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

กำหนดให้มีการติดตั้งบ่อดักไขมัน เพื่อบังคับใช้กับอาคารที่ปลูกสร้างใหม่และอาคาร สิ่งปลูกสร้างที่มีอยู่เดิมก่อนที่จะมีการประกาศใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยเฉพาะอาคารปลูกสร้างที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำภายในตำบล เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำ

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐(๑) และมาตรา ๔๔ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัด น้ำเสียในอาคาร ประกอบมาตรา ๖๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ว่าด้วยการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒

ประกอบมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน และนายอำเภอหล่มสัก จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ตั้งแต่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้านค้า แพ คลังสินค้า ร้านอาหาร สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าไปอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“อาคารที่อยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลอาจเข้าไปอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว

“ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาว ตั้งแต่สองคูหาขึ้นไปมีผนังแบ่งอาคารเป็นคูหา และประกอบด้วยวัสดุไม้นทไฟเป็นส่วนใหญ่

“ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถวยาว ตั้งแต่สองคูหาขึ้นไปมีผนังแบ่งอาคารเป็นคูหา ประกอบด้วยวัสดุไม้นทไฟเป็นส่วนใหญ่

“บ้านแถว” หมายความว่า ห้องแถวหรือตึกแถวที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีที่ว่างทางด้านหน้าและด้านหลังระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารแต่ละคูหา และมีความสูง ไม่เกินสามชั้น

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมโดยทั่วไปเพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา ศาสนา นันทนาการ หรือพาณิชยกรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม สถานพยาบาล สนามกีฬา ตลาด ห้างสรรพสินค้า สถานบริการ สถานประกอบการ สถานิรถ ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารที่อยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกกันสำหรับแต่ละครอบครัว ห้องน้ำ ห้องส้วม ทางเดิน หรือพื้นที่ซีกล่าง

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจำพวกน้ำมันและไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสูบน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลองแม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของ เอกชนซึ่งมีทางเชื่อมหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง ข้อ ๕ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำและยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับ อาคารประเภทนั้น

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๕ ติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย และหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมัน เช่นเดียวกัน

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลลงไปสู่แหล่ง ระบายน้ำ ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๖ ทำการดูแลรักษาเก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัดและซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามปกติ

ข้อ ๙ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อ ๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๐ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อ ๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินห้าร้อยบาท และเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นอาจกำหนดให้ เสียค่าปรับ
อีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลา
ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันนั้น
เป็นต้นไป จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ ๑๑ ข้อกำหนดและวิธีการติดตั้งบ่อดักไขมันและแบบถังดักไขมันให้
เป็นไปตามท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนกำหนด

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้
ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณาเวนคืน
ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของอาคาร
และพื้นที่บางแห่ง เช่น พื้นที่บนภูเขา พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ใน
ชนบท เป็นต้น

ข้อ ๑๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนรักษาการตาม
ข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(นางภรภัทร เทื่องน้อย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ขอให้ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาและสมาชิกสภาฯ จะอภิปรายหรือมีข้อสงสัยจะสอบถาม
ขอเรียนเชิญครับ

ที่ประชุม

- ไม่มีการอภิปราย

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ขอมติที่ประชุม

ที่ประชุม

- มีมติรับหลักการร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเอกฉันท์

๒. วาระสอง วาระแปรญัตติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ตามที่สภาฯ มีมติให้มีการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ สามวาระรวด ต่อไปจะเป็นการพิจารณาแปรญัตติร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ซึ่งให้สภาฯ เป็นกรรมการแปรญัตติเต็มสภาโดยให้ประธานในที่ประชุมเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ ขอให้สภาได้ร่วมกันพิจารณาแปรญัตติ สมาชิกสภาท่านใดจะเสนอแปรญัตติขอเรียนเชิญ

ที่ประชุม

- ไม่มีการแปรญัตติ และมีมติให้คงร่างเดิม

๓. วาระสาม วาระลงมติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

ต่อไปเป็นการพิจารณาลงมติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ มีสมาชิกสภาฯ จะอภิปรายหรือไม่

ที่ประชุม

- ไม่มีการอภิปราย

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ที่ประชุมไม่มีการอภิปราย ขอมติที่ประชุมสภา อบต.น้ำซุน ลงมติว่าจะให้ตราเป็นข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่

ที่ประชุม

- มีมติ เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเอกฉันท์

๕.๒ เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. วาระแรก วาระรับหลักการ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่นได้เสนอร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่นชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติฯ

นางภรภัทร เทืองน้อย
นายก อบต.น้ำซุ่น

- ชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติฯ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตรา ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น และ นายอำเภอหล่มสัก จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้ใช้ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ให้เป็นอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มิได้เหตุอันสมควรองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๑๐ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน มอบให้บุคคลอื่น

ดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วน ตำบลน้ำซุน และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน หรือเขตพื้นที่ที่ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน มอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่ง ปฏิกูลองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และ กำจัดสิ่งปฏิกูล ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยใช้ บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ปฏิบัติ ตาม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลในที่หรือทาง สาธารณะ นอกจากในที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนจัดไว้ให้

(๒) เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลที่ถูก สุลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้า พนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

(๓) ห้ามมิให้ผู้ใดลักลอบ หรือทำการถ่าย เท ทิ้ง กอง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูล ใน อาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างอันเป็นของเอกชน ทั้งของตนเอง หรือบุคคลอื่น

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขน ค้าย เชื้อ หรือขุดสิ่งปฏิกูลในที่รองรับ รถขน เรือขน หรือ สถานที่สาธารณะอื่นใดของ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เว้นแต่จะเป็นการกระทำ ของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) หากผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่าปล่อยให้มีมูลฝอยสะสมจน ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่านั้นจะต้องทำการ จัดเก็บ ขน และกำจัด ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้า พนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว หากผู้ ครอบครองอาคาร สถานที่ หรือที่ดินว่างเปล่านั้นยังคงเพิกเฉย ละเลย หรือกระทำการ

ไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบลน้ำซุน ทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสถานที่ ดังกล่าว และผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินว่างเปล่านั้น ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล นี้

(๖) ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งกากอุตสาหกรรม และของเสีย อันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานปะปนรวมไปกับมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้า พนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูล ฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) เอกสารหรือหลักฐานแสดงสถานที่รับกำจัดมูลฝอยทั่วไปที่ได้รับใบอนุญาตและมีการ ดำเนินกิจการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลโดยมีหลักฐานสัญญาว่าจ้างระหว่างผู้ขนกับผู้ กำจัดมูลฝอย

(๕) เสนอแผนการดำเนินงานในการเก็บขนมูลฝอยที่แสดงรายละเอียดขั้นตอนการ ดำเนินงาน ความพร้อมด้านกำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการบริหาร จัดการ

(๖) เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนกำหนดประกาศ กำหนด

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๐ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดูดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถ ป้องกันกลิ่นและสัตว์
แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิด-เปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีปั๊มดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูลด้วย

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค
(เช่น ไกลโซล ๕%)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขน
ถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาต
ประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของ
กิจการด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำขุน
ประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับ
ผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๔) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไป
กำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๒.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน
แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน พืชผลทางการเกษตร

(๒.๒.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์พาหะนำโรค

(๒.๒.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรกหรือก่อให้เกิด
เหตุรำคาญ

ข้อ ๑๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และ

แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก้ไข

ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ ๑๔ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนส่งปฏิภูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิภูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหนังยางหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิภูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิภูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ ดูดสิ่งปฏิภูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิภูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดยานพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ ฤกษ์สุลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น โลโซน ๕ %) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสอบสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลตามประเภทของระบบกำจัด

(๒.๒) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าหุ้มยางหลังจากเสร็จสิ้น การปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสอบสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับ เสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้นำความในข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้นำมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็น การขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็น การขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลายังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มิหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตาม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูก เพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน หรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการเก็บ และกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดย คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ ปฏิบัติ หน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบท กำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ ผู้ใดที่รับอนุญาตเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยก่อนวันที่ข้อบัญญัติต้องการ
บริหารส่วนตำบลน้ำซุ่นนี้มีผลใช้บังคับให้ดำเนินการไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ เมื่อ
ต่ออายุใบอนุญาต ให้ปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่.....

(นางภรภัทร เทื่องน้อย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่น

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิด ค่าบริการ	
	๒.๒ รับทำการเก็บและขนสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับ ผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕,๐๐๐
	๒.๒ รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับผลประโยชน์ตอบ แทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕,๐๐๐
๒	ค่าออกใบแทน (กรณีต้นฉบับสูญหายหรือถูกทำลาย) ฉบับละ	๒๐๐

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ขอให้ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาและสมาชิกสภาฯ จะอภิปรายหรือมีข้อสงสัยจะสอบถาม
ขอเรียนเชิญครับ

ที่ประชุม

- ไม่มีการอภิปราย

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ขอมติที่ประชุม

ที่ประชุม

- มีมติรับหลักการร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การจัดการสิ่ง
ปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเอกฉันท์

๒. วาระสอง วาระแปรญัตติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ตามที่สภาฯ มีมติให้มีการพิจารณาร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕ สามวาระรวด ต่อไปจะเป็นการ
พิจารณาแปรญัตติร่างข้อบัญญัติดังกล่าว ซึ่งให้สภาฯ เป็นกรรมการแปรญัตติเต็มสภา
โดยให้ประธานในที่ประชุมเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ ขอให้สภาได้ร่วมกัน
พิจารณาแปรญัตติ สมาชิกสภาท่านใดจะเสนอแปรญัตติขอเรียนเชิญ

ที่ประชุม

- ไม่มีการแปรญัตติ และมีมติให้คงร่างเดิม

๓. วาระสาม วาระลงมติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ต่อไปเป็นการพิจารณาลงมติ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีสมาชิกสภาฯ จะอภิปรายหรือไม่

ที่ประชุม

- ไม่มีการอภิปราย

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ที่ประชุมไม่มีการอภิปราย ขอมติที่ประชุมสภา อบต.น้ำซุน ลงมติว่าจะให้ตราเป็น
ข้อบัญญัติตำบล เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่

ที่ประชุม

- มีมติ เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติตำบล การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเอกฉันท์

๕.๓ เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. วาระแรก วาระรับหลักการ ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

- ด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนได้เสนอร่างข้อบัญญัติ องค์การบริหาร ส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณา ขอให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนชี้แจง รายละเอียดร่างข้อบัญญัติฯ

นางภรภัทร เทื่องน้อย
นายก อบต.น้ำซุน

- ชี้แจงรายละเอียดร่างข้อบัญญัติฯ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

จากการใช้ทรัพยากรจำนวนมากเพื่อการดำรงชีพของมนุษย์ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษ และนำมาซึ่งโรคภัยไข้เจ็บ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ มนุษย์ จากกระบวนการผลิต ด้วยเหตุนี้การบังคับให้การประกอบกิจการต่าง ๆ ต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเกณฑ์ มาตรฐานของวิชาการ เพื่อต้องการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมมิให้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ จึงเป็นเรื่องจำเป็น

สำหรับสังคม ซึ่งก็คือการควบคุมพฤติกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ที่เกี่ยวข้อง หมาย รวมทั้งผู้ประกอบการ คนงานและประชาชนในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ อย่างเหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการผลิตที่ถูกต้องได้มาตรฐานทาง วิชาการ มาตรการด้านกฎหมาย โดยเฉพาะหมวด ๗ ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อ สุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องการ ควบคุม ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน ตามพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงจำเป็นต้องตราเป็นข้อบัญญัตินี้ขึ้น

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่บท และเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับ หมวด ๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน และนายอำเภอหล่มสัก จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน นับตั้งแต่วันที่ได้ออกโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกองค้การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

๑. กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๑.๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนี้ ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด

- (๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
- (๒.๗) การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์ของพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
- (๒.๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง
๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม
- (๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกงน้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยวซีอิ้ว หอยดอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน-
- (๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก การอบ หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหาร จาก สัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๖) การเคี้ยวมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ายเตี๋ย เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี
- (๓.๘) การผลิตเบะแซ
- (๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๓.๑๐) การประกอบกิจการการทอ ขนมห่มบังสาด ขนมห่มบังแห้ง จันอับ ขนมห่มเปียะ
- (๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุ กระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
- (๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันมะพร้าว น้ำมันมะพร้าว
- (๓.๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู
- (๓.๑๖) การคั่วกาแฟ
- (๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (๓.๑๘) การผลิตผงชูรส

- (๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค
 - (๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
 - (๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
 - (๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน (
 - (๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
 - (๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
 - (๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
๔. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด
- (๔.๑)การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร
 - (๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ
 - (๔.๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
 - (๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
 - (๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ
๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร
- (๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
 - (๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ
 - (๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
 - (๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร
 - (๕.๕) การผลิตยาสูบ
 - (๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
 - (๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
 - (๕.๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
 - (๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง
๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่
- (๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
 - (๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะ อื่นใด

ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ ใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็น ส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือ จำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๗.๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

(๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่

(๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง

(๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร

(๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบ เงาม สีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

(๘.๔) การอบไม้

(๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร

(๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ

(๘.๘) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานพยาบาล

- (๙.๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๙.๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๙.๖) การประกอบกิจการโรงมหรสพ
- (๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเง้ ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือ การแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙.๘) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำหรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๙.๑)
- (๙.๙) การจัดให้มีการเล่นสเกต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๙.๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
- (๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- (๙.๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม
- (๙.๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น
- (๙.๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน
- (๙.๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน
- ๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ
 - (๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือที่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป
 - (๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น
 - (๑๐.๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
 - (๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

- (๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๐.๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ
- ๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
 - (๑๑.๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร
 - (๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หินทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระดาษหรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
 - (๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน
 - (๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
 - (๑๑.๙) การผลิตกระดาษหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
 - (๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย
 - (๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- ๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ
 - (๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือ สารตัวทำลาย
 - (๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
 - (๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
 - (๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
 - (๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗.๑)
 - (๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๗) การโม่ การบดขี้
 - (๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
 - (๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
 - (๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
 - (๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
 - (๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
 - (๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา
 - (๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหนะนำโรค
 - (๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาวยา
 - ๑๓. กิจการอื่น ๆ
 - (๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
 - (๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
 - (๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
 - (๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
 - (๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้
 - (๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
 - (๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว
 - (๑๓.๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
 - (๑๓.๙) การก่อสร้าง
 - (๑๓.๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา
- ข้อ ๕ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมาย ว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใด ที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยกรนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

- ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมาย อื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้น จะต้องมีสถานที่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือการก่อเหตุรำคาญของประชาชน
- ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะ เป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็น และเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ใน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอยรวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนกำหนด

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลง และสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการที่เป็นร้านอาหาร หรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุนกำหนด

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อย หกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับ ให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ

ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๖ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินการกิจการ ตามที่ ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๔ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ โดยทั่วไปในข้อบัญญัติ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียว และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะ ที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับ เอกสาร และหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุมประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จะต้องได้รับใบอนุญาตควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ ประเภทที่ขอใบอนุญาต

(๒) จะต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร ตลอดจนวิธีการผลิต ได้ ภายในเวลาอันสมควรเมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นแล้ว

(๓) จะต้องยอมให้ตรวจเอกสารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นร้องขอ เว้นแต่ จะเป็นความลับทางการค้าตามปกติ หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นมีอาจกล่าวอ้างได้ และให้เจ้าพนักงานมีอำนาจผ่อนผัน ต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพ หรือความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ที่ใกล้เคียงนั้น

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุ อันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ

เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และ แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอ พร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับ คำขอ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้น กำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ บรรดาใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียง ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุมเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ด้วย

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาต สิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้ เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียม ที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการ เสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสีย ค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ขำรุตในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือขำรุต ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทน ใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออก ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนด ไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน ข้อ ๒๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับ ใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับ ใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่ง ดังกล่าว ให้ส่งคำสั่ง โดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำกรงาน ของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาต นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี ข้อ ๒๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูก เพิกถอน ใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอน ใบอนุญาต

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบท กำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ประกาศ ณ วันที่

(นางภรภัทร เทียน้อย)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ทำข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑	กิจการเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์			
	(๑.๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง			
	(๑.๑.๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ			
	ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๒๕๐		
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๘๐๐		
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑.๑.๒) การเลี้ยงสุกร			
	ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๒๕๐		
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว	๘๐๐		
	ค. เกินกว่า ๓๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐		
	ง. เกินกว่า ๕๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑.๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ			
	ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๓๐ ตัว	๒๕๐		
	ข. เกินกว่า ๓๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๘๐๐		
	ค. เกินกว่า ๕๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑.๑.๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่			
	ก. รวมตั้งแต่ ๕๐ - ๑,๕๐๐ ตัว	๑๐๐		
	ข. เกินกว่า ๑,๕๐๑ - ๒,๕๐๐ ตัว	๒๐๐		
	ค. เกินกว่า ๒,๕๐๑ - ๕,๕๐๐ ตัว	๓๐๐		
	ง. เกินกว่า ๕,๕๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑.๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดนม			
	(๑.๒.๑) จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว	๒๕๐		
	(๑.๒.๒) จำนวนเกินกว่า ๕ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑.๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางหรือว่าทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๒	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์			
	(๒.๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	(๒.๑.๑) โค กระบือ ตัว/ปี			
	ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๓๐๐		
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐		
	ค. เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐		
	(๒.๑.๒) สุกร แพะ แกะ ตัว/ปี			
	ก. ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๓๐๐		
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐		
	ค. เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๒.๑.๓) ห่าน เป็ด ไก่			
	ก. ตั้งแต่ ๑ - ๒๐ ตัว	๓๐๐		
	ข. เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว	๕๐๐		
	ค. เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังไม่ฟอก	๕,๐๐๐		
	(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป	๑,๒๐๐		
	(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์			
	(๒.๔.๑) โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐		
	(๒.๔.๒) โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐		
	(๒.๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขายและการขายในตลาด	๑,๒๐๐		
	(๒.๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์	๑,๒๐๐		
	(๒.๗) การผลิต การไม่ การปน การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์			
	(๒.๗.๑) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๖๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐		
	(๒.๗.๒) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐		
	(๒.๗.๓) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๒๐๐		
	(๒.๗.๔) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๕๐๐		
	(๒.๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง	๑,๒๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๓	กิจการที่เกี่ยวข้องอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน			
	(๓.๑) การผลิตเนย เนยเทียม	๒๐๐		
	(๓.๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยตอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		
	(๓.๓) การผลิต การหมัก การผสมปลา ร้า ปลาเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		
	(๓.๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยว มั่นกึ่ง ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		
	(๓.๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตากหรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		
	(๓.๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		
	(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก้วยเตี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี	๒๐๐		
	(๓.๘) การผลิตแบะแซ	๒๐๐		
	(๓.๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	๑,๐๐๐		
	(๓.๑๐) การประกอบกิจการขนมปังสด ขนมปังแห้งจันอับ ขนมเปียะ	๒๐๐		
	(๓.๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของกิจการท่องเที่ยว ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๖๐๐		
	(๓.๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำแก้วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๑,๒๐๐		
	(๓.๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล	๑,๒๐๐		
	(๓.๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว	๑,๒๐๐		
	(๓.๑๕) การผลิต การแบ่งการบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู	๑,๒๐๐		
	(๓.๑๖) การคั่วกาแฟ	๑,๐๐๐		
	(๓.๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐		
	(๓.๑๘) การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐		
	(๓.๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค	๕๐๐		
	(๓.๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐		
	(๓.๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ	๕๐๐		
	(๓.๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๔	(๓.๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๑,๐๐๐		
	(๓.๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๑,๐๐๐		
	(๓.๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน			
	(๓.๒๕.๑) การทำน้ำแข็งหลอด	๑,๐๐๐		
	(๓.๒๕.๒) โรงผลิตน้ำแข็ง	๒,๐๐๐		
	(๓.๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๕๐๐		
	กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด			
	(๔.๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๔.๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ	๑,๒๐๐		
	(๔.๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๑,๒๐๐		
	(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๒๐๐		
	(๔.๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๒๐๐		
๕	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร			
	(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช			
	(๕.๑.๑) ตั้งแต่ ๑ - ๓ เตา	๓๐๐		
	(๕.๑.๒) ตั้งแต่ ๔ - ๖ เตา	๑,๐๐๐		
	(๕.๑.๓) มากกว่า ๖ เตาขึ้นไป	๑,๐๐๐		
	(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ			
	(๕.๒.๑) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑ - ๖๐๐ ตารางเมตร	๑,๕๐๐		
	(๕.๒.๑) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๖๐๐-๑,๐๐๐ ตารางเมตร	๑,๘๐๐		
	(๕.๒.๑) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๐๐๑-๑,๕๐๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐		
	(๕.๒.๑) สถานที่ประกอบการมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร	๑,๒๐๐		
	(๕.๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคูหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐		
	(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	๕๐๐		
	(๕.๕) การผลิตยาสูบ	๑,๒๐๐		
	(๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๕๐๐		
	(๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย (ยกเว้นการผลิตใช้ในครัวเรือนและกลุ่มอาชีพต่าง ๆ)	๑,๐๐๐		
	(๕.๘) การผลิตใยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๕.๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง (ยกเว้นพื้นที่ตากไม่เกิน ๑ ไร่)	๒๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๖	กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่			
	(๖.๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ	๑,๒๐๐		
	(๖.๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)			
	(๖.๒.๑) ประเภทโรงงาน	๖๐๐		
	(๖.๒.๒) ประเภทร้าน	๕๐๐		
	(๖.๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)	๕,๐๐๐		
	(๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)	๑,๐๐๐		
	(๖.๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมีหรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)	๑,๒๐๐		
	(๖.๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๑,๐๐๐		
๗	กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล			
	(๗.๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๘๐๐		
	(๗.๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๘๐๐		
	(๗.๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย	๕๐๐		
	(๗.๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์	๒๐๐		
	(๗.๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๕๐๐		
	(๗.๖) การปะ การเชื่อมยาง			
	(๗.๖.๑) รถยนต์	๒๐๐		
	(๗.๖.๒) รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน รถที่มีล้อตั้งแต่ ๓ ล้อ ลงมา	๒๐๐		
	(๗.๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๒๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๘	กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ			
	(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๑,๒๐๐		
	(๘.๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๘.๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพัน การทาสารเคลือบเงา สีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย	๕๐๐		
	(๘.๔) การอบไม้	๑,๐๐๐		
	(๘.๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐		
	(๘.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	๑,๒๐๐		
	(๘.๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๑,๐๐๐		
	(๘.๘) การเผาถ่านหรือการสะสมถ่าน			
	(๘.๘.๑) ตั้งแต่ ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐		
	(๘.๘.๒) เกินกว่า ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๑,๐๐๐		
	กิจการเกี่ยวกับการบริการ			
	(๘.๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐		
๙	(๙.๑) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ ใบอนุญาตใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕,๐๐๐		
	(๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๒,๐๐๐		
	(๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	(๙.๔.๑) มีห้องพักตั้งแต่ ๑ - ๒๐ ห้อง	๑,๐๐๐		
	(๙.๔.๒) มีห้องพักตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ห้อง	๓,๐๐๐		
	(๙.๔.๓) มีห้องพักตั้งแต่ ๕๑ - ๗๐ ห้อง	๕,๐๐๐		
	(๙.๔.๔) มีห้องพักตั้งแต่ ๗๑ ห้องขึ้นไป	๗,๐๐๐		
	(๙.๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน			
	(๙.๕.๑) หอพัก อาคารชุดให้เช่า			
	ก. จำนวนห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๕๐๐		
	ข. จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๑ ห้องขึ้นไป	๘๐๐		
	(๙.๕.๒) ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า			
	ก. จำนวนห้องพักไม่เกิน ๕ ห้อง	๑๐๐		
	ข. จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ห้อง	๔๐๐		
	ค. จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๑ - ๑๕ ห้อง	๘๐๐		
	ง. จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๖ - ๒๐ ห้องขึ้นไป	๑,๐๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๐	(๙.๖) การประกอบกิจการโรงมหรสพ	๑,๕๐๐		
	(๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๕๐๐		
	(๙.๘) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำหรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน (๙.๑)	๑,๒๐๐		
	(๙.๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๕๐๐		
	(๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๕๐๐		
	(๙.๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงคพิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต ใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐		
	(๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	๑,๒๐๐		
	(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ			
	(๙.๑๓.๑) สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๒,๐๐๐		
	(๙.๑๓.๒) สนามกอล์ฟ	๕,๐๐๐		
	(๙.๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ และสิ่งแวดล้อม	๑,๒๐๐		
	(๙.๑๕) การสักผิวหนัง การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น	๑,๐๐๐		
	(๙.๑๖) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน	๑,๐๐๐		
	(๙.๑๗) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน	๑,๐๐๐		
	กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ			
	(๑๐.๑) การปั่นด้าย การกรอด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้า ด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป (ยกเว้นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มอาชีพ)	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๗) การชัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๑๐.๘) การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๖๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง			
	(๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๒) การระเบิด การไม่ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร	๕,๐๐๐		
	(๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐		
	(๑๑.๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน หวาย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐		
	(๑๑.๕) การเจียรในเพชร พลอย หิน กระดาษหรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๗) การผลิตขอลูก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ผ้าเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย	๑,๒๐๐		
	(๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๒๐๐		
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ			
	(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือ สารตัวทำลาย	๒,๐๐๐		
	(๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๑,๐๐๐		
	(๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียมต่าง ๆ	๑,๐๐๐		
	(๑๒.๔) การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗.๑)	๑,๐๐๐		
	(๑๒.๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๗) การไม่ การบัดขึ้น	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง			
	(๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๒๐๐		
	(๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ ในการผลิตดอกไม้เพลิง	๑,๒๐๐		
		๒,๐๐๐		

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑๓	๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา	๓,๐๐๐		
	(๑๒.๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๕๐๐		
	(๑๒.๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	๕๐๐		
	กิจการอื่น ๆ			
	(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐		
	(๑๓.๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า	๘๐๐		
	(๑๓.๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐		
	(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	๒๐๐		
	(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้			
	(๑๓.๕.๑) ต่ำกว่า ๑๐๐ ตารางวา	๓๐๐		
	(๑๓.๕.๒) ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๔๐๐ ตารางวา	๑,๐๐๐		
	(๑๓.๕.๓) มากกว่า ๔๐๐ ตารางวาขึ้นไป	๑,๕๐๐		
	(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า			
	(๑๓.๖.๑) สถานที่ประกอบการพื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐		
	(๑๓.๖.๒) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐-๒๐๐ ตารางเมตร	๒๕๐		
	(๑๓.๖.๓) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐-๓๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐		
	(๑๓.๖.๔) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๓๐๐ ตารางเมตร	๓๕๐		
	(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว			
	(๑๓.๗.๑) สถานที่ประกอบการพื้นที่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐		
	(๑๓.๗.๒) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๑๐๐-๒๐๐ ตารางเมตร	๘๐๐		
	(๑๓.๗.๓) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๒๐๐-๓๐๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐		
	(๑๓.๗.๔) สถานที่ประกอบการพื้นที่เกินกว่า ๓๐๐ ตารางเมตร	๑,๕๐๐		
	(๑๓.๘) การพิมพ์สิ่งบบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑,๐๐๐		
	(๑๓.๙) การก่อสร้าง	๕๐๐		
	(๑๓.๑๐) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๑,๐๐๐		

ข้อ ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๒/๒ และข้อ ๒๒/๒ ของระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
๒๕๔๘

ข้อ ๒๒/๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็น
อำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่าง
แผนพัฒนาท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา
๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย
เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น
ดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดย
เปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้

ข้อ ๒๒/๒ ในกรณีการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวกับโครงการ
พระราชดำริ งานราชพิธี รัฐพิธี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้
เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนา
ท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา
๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย
เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ปิดประกาศ
ให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบการ
เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุ่นได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.
๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๑ ขึ้น

นายประมิน จงใจรบ
ประธานสภาฯ

-ขอให้ที่ประชุมได้พิจารณา สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะสอบถามหรือ
จะอภิปรายเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม
เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๑ เรียงเชิญ

ที่ประชุมฯ

-ไม่มีการอภิปราย

นายประมิน จงใจรบ

-ขอมติที่ประชุมฯ

ที่ประชุมฯ

-มีมติ เห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง
ฉบับที่ ๑ เป็นเอกฉันท์

ระเบียบวาระที่ ๖

เรื่องอื่นๆ (ถ้ามี)

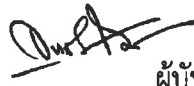
- ไม่มี

ประธานฯ

- กล่าวขอบคุณผู้เข้าประชุมและผู้มาประชุมและกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ น.

(ลงชื่อ)

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายอนุชัย ไต๋ก)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

(ลงชื่อ)

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายประมิน จงใจรบ)

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำซุน

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม ได้ตรวจถูกต้องแล้ว เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

ลงชื่อ) ประธานกรรมการ

(นางสมัย จันทา)

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

(ลงชื่อ) กรรมการ

(นางวราภรณ์ นงค์ภา)

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

(ลงชื่อ) กรรมการ และ เลขานุการ

(นางนันทวรรณ สุขเพ็ง)

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม รับรองในการประชุมสภาสมัย สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑
วันที่ ๑๕ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ลงชื่อ)
(นายประมิน จงใจรบ)

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำชุม